

er ca. 5 000 Mill. Kr. i privat Besiddelse, hvoraf dog ca. 500 Mill. Kr. er Stigning i nuværende Ejers Tid, saa Godtgørelsen vil blive ca. 180 Mill. Kr. om Aaret.

Ejendomsskyldværdien er 15,66 Milliarder, hvoraf ca. 14 Milliarder er i privat Besiddelse. De 5 Milliarder er Jordværdi. 2 pCt. af de 9 Milliarder, som er Bygningsværdi, giver da de 180 Mill. Kr.

Af de 180 Mill. Kr. kommer kun ca. $\frac{1}{3}$ til Udbetaling, idet Godtgørelse og Afgift delvis ophæver hinanden. Der skal betales af Ejendomme med en Bygningsværdi paa mere end det dobbelte af Jordværdien, medens Ejendomme med forholdsvis ringe Bygningsværdi, skal have ca. 60 Mill. Kr. aarligt mere end den paalignede Udligningsafgift, som for den gældbundne Del tilmed refunderes af Pantekreditorerne.

Afgift paa Bygningsværdi ud over Godtgørelsen for Jordværdi kan ved Fald i Værdien, som Følge af ophævet Toldbeskyttelse, nedsættes tilsvarende.

Pantekreditorerne deltager (§ 9) ved, at Grundejerne faar Ret til igennem 25 Aar hver Termin at fradrage 1 pCt. af Restgældens Beløb pr. 1. April 1939 som Pantekreditorernes Andel i Afgiften.

Dette er principielt i Overensstemmelse med Forordningen angaaende Krigs-Hartkornsskat af 5. Juni 1848, hvori det fastsættes:

„For saa vidt Jorder er overdragne i Arvefæste paa saadan Maade, at Arvefæsteren maa anses som Ejer, er han berettiget til i Aaret 1849 i Arvefæsteafgift at likvidere en Ottendedel af, hvad hans Arvefæsteafgift for Aaret 1848 har udgjort.

Er Jord paa anden Maade af Ejeren overdraget andre til Brug, da udreder Brugerens kun $\frac{1}{3}$ af Krigsskatten og Ejeren selv de $\frac{2}{3}$.

Derimod er Ejeren af Jord og Tjender berettiget til Fritagelse for at betale en Ottendedel af eet Aars Rente af al i den paagældende Ejendom den 11. Juni 1848 indestaaende Prioritetsgæld, — derunder indbefattet Fideikommiss og lignende Kapitaler, hvilken Ottendedel af et Aars Rente skal udgøre Prioritetshavernes Andel i Krigsskatten.“

Spørgsmaalet om Prioritetsejernes Deltagelse i Grundskylden er rejst saa tidligt som i 1888 af Jakob E. Lange over for Henry George og fik dennes Tilslutning.

Under Henvisning bl. a. til Forordningen af 1848 er dette Synspunkt hævdet stærkt af afdøde Professor V. Falbe Han-

sen i hans „Finansvidenskab“ af 1894 samt i hans Forelæsninger paa Københavns Universitet, hvori han hævdede, at det i Virkeligheden var de tidligere Sælgere af Jorden, som laa inde med Grundværdierne, hvorfor det var ligetil, om disse deltog i Grundskylden, bortset fra Værdistigningen i nuværende Ejers Tid.

Krav om Grundskyld med Deltagelse af Prioritetsejerne er rejst af fynske og lolland-falsterske Husmandsforeningers Sendemandsmøder.

Fra Retsforbundets Side er Kravet rejst i alle de stillede Grundskyldsforslag, idet disse var forbundet med en almindelig Formueafgift til Udligning af Tabet.

Der gives (§ 10) ved Indfrielse af Gæld Adgang til at fradrage det fornødne kapitaliserede Afgiftsbeløb.

Kredit- og Hypotekforeninger (§ 11) faar Adgang til at fradrage Afgiften ved deres Renteudbetalinger og den kapitaliserede Afgift for udtrukne Obligationer.

For pantsatte Obligationer (§ 12) skal Panthaveren betale sin Part. For alle Formuebeløb, som ikke er anbragt i fast Ejendom og derigennem deltagende i Grundskylden, Udlignings- eller Obligationsafgift, fastsættes der i særligt Lovforslag Afgift.

Opgørelse foretages (§ 13) af Skattemyndighederne, og ved nærmere Bestemmelser skal Ligestillingen af Formuerne søges opnaaet.

III. Skattelettelserne.

Det bestemmes (§§ 14 og 15), at Grundstigningsskylden ophæves. Dette gælder ogsaa anden Grundskyld, medens derimod Ejendomsskylden nedsættes med $\frac{1}{25}$ om Aaret.

I alt vil Grundskylden give Kommunerne en Merindtægt paa ca. 78 Mill. Kr. aarligt. Dette vil betinge en Nedsættelse af den kommunale Skatteprocent med to Femtedele gennemsnitlig.

Statsgrundskylden giver 156 Mill. Kr., hvilket er 147 Mill. Kr. til Nedsættelse af Statsskatter.

Der foreslaas ophævet Told paa Kaffe (§ 16) ca. 24 Mill. Kr., ligeledes Afgift paa Kaffesurrogater ca. 4 Mill. Kr. Desuden ophæves Roesukkerafgift (§ 17) ca. 18 Mill. Kr., Afgift paa Chokolade og Sukkervarer (§ 18) ca. 14 Mill. Kr., Tillægsafgift paa Benzin (§ 19) ca. 20 Mill. Kr., Forlystelsesskatten (§ 20), der giver Staten ca. 7 Mill. Kr. I Løbet af 5 Aar (§ 21) ophæves Toldskatter for ca. 60 Mill. Kr.,